

עת"א 20511/03/14 - מאחד אבו רקייק נגד מדינת ישראל

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע
בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט י. צלקובניק
כב' השופטת י. רז-לוי
בעניין: מאחד אבו רקייק
נגד מדינת ישראל
העותר וב"כ עו"ד אבנר שמש
נוכחים: ב"כ המשיבה עו"ד תהילה גלנטה
העותר
המשיבה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה מאסר שלישי לתקופה של 18 חודשים בגין עבירות של סחר בסמים וקשירת קשר. בחלוף שני שליש מתקופת מאסרו, פנה העותר לוועדת השחרורים בבקשה לשחרור מוקדם על תנאי, ומשזו דחתה את עתירתו - הוגשה העתירה שבפנינו.

לטענת ב"כ העותר, וועדת השחרורים לא נתנה את המשקל הראוי לתוכנית הפרטית שהוגשה בעניינו של העותר, תוכנית אשר יש בה כדי להצילו מחיי הפשע ולהעלותו על דרך הישר מיד עם שחרורו מהמאסר. ב"כ העותר הציג את אחיו של העותר כדוגמא לטיפול מוצלח, וציין כי המשפחה כולה מגויסת כדי לסייע לעותר, ועל כן גם הפנתה אותו למטפל הפרטי, אשר בדק היטב את נתוני העותר ואת העותר עצמו, והמליץ בסופו של דבר, על שחרורו בתנאים שכוללים בין היתר, העסקה בחברה הנדסית ופיקוח של המשפחה ושל המטפל עצמו.

ב"כ המשיבה ביקשה לדחות את העתירה מהנימוקים שבתגובתה בכתב.

לא מצאו כי יש ממש בעתירה זו. כל הנימוקים שעולים בפנינו נדונו גם בפני הוועדה, נשקלו אחד לאחד, קיבלו את המשקל הראוי להם, ובסופו של דבר מצאה הוועדה לדחות את העתירה לשחרור מוקדם על תנאי. הוועדה היתה רשאית להסתמך על דו"ח העו"ס ולהעדיף דו"ח זה על פני התוכנית הטיפולית הפרטית שהוגשה לעיונה. אכן, כפי שציין ב"כ העותר, ביום 27.1.14 הגישה העו"ס קלידה מעודכנת, אך קלידה זו אינה פועלת לטובת העותר. אכן, הוא מועסק היום בעבודות תחזוקה, התקדם ונמצא באגף נס, ואף מקיים קשר מעקבי עם גורמי הטיפול. אולם, רק לקראת וועדת השחרורים הוא הצהיר על רצונו להשתלב בטיפול, כאשר לאורך המאסר כולו, סירב להשתלב בטיפול ייעודי לו הוא

זקוק "דבר המעלה ספק אודות טיב המוטיבציה. בכל אופן, בפועל לא עבר הליך טיפולי". העו"ס היתה ערה לכך כי לאחרונה החל העותר להשתלב בקבוצות NA והחל לעשות צעדים במסגרת פעילויות חינוך, אולם הוועדה סברה כי אין בכך די, וכי על העותר להתחיל את שיקומו בין כותלי הכלא ולהראות כבר בהיותו בין כותלי הכלא כי שחרורו לא עלול לסכן את הציבור. התחלת טיפול, עם מוטיבציה חלקית ולא ברורה, אין בהם כדי לעמוד בנטל זה.

מנימוקים אלה, ומהנימוקים האחרים המפורטים בהחלטת הוועדה, כמו גם העובדה שבעבר זכה העותר לשחרור מוקדם על תנאי, ושב לבצע עבירות, די בהם כדי לדחות את העתירה.

אשר על כן, כאמור, לא מצאנו כי החלטת הוועדה אינה נופלת במתחם הסבירות, והעתירה נדחית.

**ניתנה והודעה היום ב'
ניסן תשע"ד,
02/04/2014 במעמד
הנוכחים.
ס. הנשיא, רויטל יפה-
כ"ץ
אב"ד**

**יורם צלקובניק,
שופט**

יעל רז-לוי, שופטת

הוקלד על ידי טובה שרגא